

ที่ มส ๐๐๒๓.๒/ว ๕๖๙

ศาลากลางจังหวัดแม่ฮ่องสอน
ถนนขุนลุมประพาส มส ๕๘๐๐๐

๕๖ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติการคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒

ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๙

จำนวน ๑ ชุด

๒. สำเนาสรุปรายละเอียด

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงาน ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๘ ได้พิจารณากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และมีมติให้ส่งบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๖/๒๕๖๘ และเรื่องเสร็จที่ ๒๗๓/๒๕๖๖ ให้ ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัด ทุกจังหวัด รวมทั้ง ก.เมืองพัทยา ทราบ เพื่อประกอบการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นไปด้วยความรอบคอบและยุติธรรม จึงให้อำเภอแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อทราบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิวัฒน์ งามธุระ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประธาน ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัดแม่ฮ่องสอน

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐ ๕๓๖๑ ๒๘๔๑ ต่อ ๒๒

นายพรรัตน์ ศรีพวก โทร. ๐๘ ๙๑๙๑ ๔๙๖๓

ที่ มส ๐๐๒๓.๒/๗ ๕๖๕

ศาลากลางจังหวัดแม่ฮ่องสอน
ถนนขุนลุมประพาส มส ๕๘๐๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองแม่ฮ่องสอน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒

ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๙

จำนวน ๑ ชุด

๒. สำเนาสรุปรายละเอียด

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงาน ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๘ ได้พิจารณากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และมีมติให้ส่งบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๖/๒๕๖๘ และเรื่องเสร็จที่ ๒๗๓/๒๕๖๖ ให้ ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัด ทุกจังหวัด รวมทั้ง ก.เมืองพัทยา ทราบ เพื่อประกอบการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นไปด้วยความรอบคอบและยุติธรรม จึงได้จัดส่งแนวทางปฏิบัติดังกล่าวให้เทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนเพื่อทราบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิวัฒน์ จามรฐะ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประธาน ก.ท.จ. และ ก.อบต. จังหวัดแม่ฮ่องสอน

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐ ๕๓๖๑ ๒๘๔๑ ต่อ ๒๒

นายพนรัตน์ ศรีพวก โทร. ๐๘ ๙๑๙๑ ๔๙๖๓

สรุปรายละเอียด

แนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลข้าราชการหรือพนักงานส่วน
ท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ที่	รายละเอียด	สรุปประเด็น
๑	บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๖/๒๕๖๘ และเรื่องเสร็จ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๖	การสั่งลงโทษข้าราชการสถานหนักถึงขั้นไล่ออกจากราชการ จะต้องมียาน หลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ ราชการด้วย แม้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา จะต้องผูกพันตามฐานความผิด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ แต่จะพิจารณา โทษทางวินัยเป็นประการใดนั้น ย่อมต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ การกระทำที่ประกอบกันเป็นความผิด ตลอดจนความร้ายแรงของการกระทำ เพื่อลงโทษให้เหมาะสมตามความยุติธรรมในแต่ละกรณีต่อไป สำหรับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ใช้คำว่า “ควรลงโทษไล่ออก” ซึ่งจะเห็นได้ว่า มิได้เป็นการบังคับตายตัวหรือตัดอำนาจในการใช้ดุลพินิจโดยสิ้นเชิง ดังนั้น การใช้ดุลพินิจเพื่อกำหนดโทษทางวินัย จึงต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับมติ คณะรัฐมนตรีดังกล่าว และให้เหมาะสมตามความร้ายแรงแห่งกรณี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
จังหวัดแม่ฮ่องสอน
เลขที่รับ ๓๑๙
วันเดือนปี ๒๑ ม.ค. ๒๕๖๘
เวลา

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

ถนนนครราชสีมา เขตดู่สิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง แนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๖/๒๕๖๘ จำนวน ๑ ชุด
๒. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๗๓/๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๘ ได้พิจารณากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แล้วมีมติให้ส่งบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๖/๒๕๖๘ และเรื่องเสร็จที่ ๒๗๓/๒๕๖๖ ให้ ก.จ.จ. ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด รวมทั้ง ก.เมืองพัทยา ทราบ เพื่อประกอบการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนนท์ พรพพิภาส)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓ โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน นางสาวอมลสิริ แหม่มเพชร โทร. ๐๘๙ ๙๖๙ ๒๕๓๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจของ อ.ก.พ. กระทรวง ในการพิจารณากำหนดโทษทางวินัย
กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล
ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง^๑

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหนังสือ ลับ^๒ ที่ พม ๐๒๐๒/๓๘๓๙ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจ โดย อ.ก.พ. กระทรวงและผู้บังคับบัญชาในการพิจารณากำหนดโทษทางวินัยแก่ข้าราชการสังกัด กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เหมาะสม กับฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวม ๒ เรื่อง มีข้อเท็จจริงโดยสรุป ดังนี้

๑. เรื่องที่ ๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ แก่นางสาว จ. ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัด ช. กรณีการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ของศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัด ช. ส่อไปในทางทุจริต โดยอนุมัติเงินสงเคราะห์ ตามระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งที่เอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนถูกต้องและการพิจารณาผู้มีสิทธิไม่เป็นไปตาม ระเบียบดังกล่าว รวม ๓ กรณี โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือแจ้งมติชี้มูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรงดังกล่าวต่อกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เพื่อให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยอีกและส่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่ ได้รับเรื่อง และให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบต่อไป เป็นเหตุให้ผู้มีอำนาจ แต่งตั้งหรือถอดถอนเสนอต่อ อ.ก.พ. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าว ซึ่ง อ.ก.พ. กรม เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ชี้มูล ความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ซึ่งรวมถึง ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย ประกอบกับหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี โดยข้อ ๑.๒ ระบุว่า การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยร้ายแรงซึ่งควรลงโทษไล่ออก

^๑ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๐๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒ต่อมากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีหนังสือ ค่วนมาก ที่ พม ๐๒๐๒/๒๔๔๐๙ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ยกเลิกชั้นความลับ

จากราชการ ดังนั้น อ.ก.พ. กรม และอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงได้มีมติให้ลงโทษไล่นางสาว จ. ออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาได้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ต่อไป

๒. เรื่องที่ ๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แก่นาย อ. ในฐานะหัวหน้ากลุ่มการสนับสนุนงานศูนย์พัฒนาสังคมสำนักพัฒนาสังคม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ซึ่งปัจจุบันเป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรณีการออกโฉนดที่ดินในนิคมสร้างตนเองให้แก่เอกชนในพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร (Watershed Area) และแปลงปลูกป่าทดแทนตามมติคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๓๗ และพื้นที่ดังกล่าวยังอยู่ในเขตเขา บางส่วนมีความลาดชันเกิน ๓๕ เปอร์เซ็นต์ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณที่หวงห้ามตามมาตรา ๙ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวต่อกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และสำนักงานปลัดกระทรวงฯ เพื่อให้พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ตามฐานความผิดดังกล่าวตามมาตรา ๙๑ (๒) และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวัน นับแต่ได้รับเรื่อง และส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป ดังนั้น ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้เสนอเรื่องต่อ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ

๓. อ.ก.พ. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการประชุมเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ ได้พิจารณาเรื่องตามมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งสองเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกรณีไม่เข้าองค์ประกอบตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หากลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเกินกว่าความผิดที่ได้กระทำ จะทำให้ผิดต่อหลักการพิจารณาความผิด คือ หลักนิติธรรมและหลักมนุษยธรรม อันส่งผลกระทบต่อผู้ถูกกล่าวหาทั้งเรื่องสิทธิสวัสดิการอันพึงมีพึงได้ สภาพทางจิตใจ สังคม และกระทบต่อการดำรงชีวิตของตัวผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัวอย่างรุนแรง จึงต้องพิจารณาโทษทางวินัยอย่างรอบคอบ เป็นธรรมและไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายและระเบียบ โดย อ.ก.พ. กระทรวง เสียช้ำมากเห็นว่าความผิดตามมาตรา ๘๕ (๑) ต้องมีเจตนาพิเศษในการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ต่อตนเองหรือผู้อื่น และก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ เทียบเคียงกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ให้แนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการว่า “การที่จะสั่งลงโทษข้าราชการสถานหนักถึงขั้นไล่ออกจากราชการจะต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย โดยที่ตามมาตรา ๘๕ บัญญัติไว้ว่าการกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ซึ่งตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ดังกล่าวได้บัญญัติลักษณะการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๑) ไว้สองลักษณะ กรณีอาจเป็นเหตุให้เกิดความคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการลงโทษตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้ สำนักงาน ก.พ. จึงขอเรียนว่าเฉพาะการกระทำในลักษณะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตเท่านั้นที่จะต้องดำเนินการลงโทษผู้กระทำผิดตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖” ทั้งนี้ อ.ก.พ. กระทรวงเสียงข้างน้อยซึ่งเป็นผู้แทน ก.พ. มีความเห็นว่าต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด ดังนั้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงขอหารือว่า อ.ก.พ. กระทรวง และผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจในการใช้ดุลพินิจพิจารณาระดับโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงให้เหมาะสมกับพฤติการณ์ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า เรื่องนี้มีประเด็นพิจารณาเพียงว่า การพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเพื่อกำหนดโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนตามมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องลงโทษไล่ออกจากราชการตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เท่านั้นหรือไม่

ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแก่นางสาว จ. ตามมาตรา ๘๕ (๑)^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งต่อมากรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีคำสั่งลงโทษไล่นางสาว จ. ออกจากราชการ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแก่นาย อ. ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ยังไม่มีการสั่งลงโทษทางวินัย การดำเนินการของ อ.ก.พ. กระทรวงในเรื่องนี้จึงเป็นกรณีการพิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนซึ่งผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งและรายงานต่อ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓^๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเป็นกรณีการพิจารณา

“มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๑๐๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ หรือสั่งยุติเรื่อง หรือดโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน หรือกรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีนี้ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. มีมติ

ในกรณีตามวรรคสองและในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๙๕

โทษของข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๙๗^๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่บัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ อ.ก.พ. กระทรวง ในการพิจารณาโทษของข้าราชการพลเรือนเมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยกรณีที่ข้าราชการพลเรือนนั้นกระทำความผิดวินัยหรือมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีผลให้ อ.ก.พ. กระทรวง ต้องใช้ดุลพินิจเพื่อพิจารณาคำสั่งลงโทษหรือพิจารณาโทษทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑)^๗ และมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามมติซึ่งมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี

ในประเด็นว่า การพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง ตามข้อหาเรื่องนี้จะต้องลงโทษให้ออกจากราชการแต่ประการเดียวตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๐^๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร

มาตรา ๙๗ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

ฯลฯ

ฯลฯ

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง^๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา^{๑๐} การพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง ในเบื้องต้นจึงต้องเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนและฐานความผิดตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี และเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาที่บัญญัติให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกแก่ผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

สำหรับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ อ.ก.พ. กระทรวง จะต้องปฏิบัติตามนั้น เมื่อมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวใช้คำว่า “ควรลงโทษไล่ออก” ซึ่งจะเห็นได้ว่ามิได้เป็นการบังคับตายตัวหรือตัดอำนาจในการใช้ดุลพินิจของ อ.ก.พ. กระทรวง โดยสิ้นเชิง ดังนั้น ในการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวง จึงยังต้องนำแนวทางของ ก.พ. ตามหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖^{๑๒} ที่ว่า “การที่จะสั่งลงโทษข้าราชการสถานหนักถึงขั้นไล่ออกจากราชการจะต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำความผิดมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย” และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๘/๒๕๖๘^{๑๓} ซึ่งมีความว่า “แม้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาจะต้องผูกพันตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ แต่จะพิจารณาโทษทางวินัยเป็นประการใดนั้น ย่อมต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำที่ประกอบกันเป็นความผิด ตลอดจนความร้ายแรงของการกระทำเพื่อลงโทษให้เหมาะสมตามความยุติธรรมในแต่ละกรณีต่อไป” มาประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ โดย อ.ก.พ.กระทรวง จะต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง

“มาตรา ๔๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา^{๑๐} แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๑}หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ เรื่อง แนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

^{๑๒}คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๘/๒๕๖๘ เรื่อง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือไม่

เป็นอย่างยิ่ง หากข้อเท็จจริงปรากฏโดยชัดแจ้งว่าการลงโทษไล่ออกนั้นจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม
อย่างร้ายแรงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้กระทำไม่มีเหตุจิตหรือเจตนาทุจริตอย่างชัดแจ้ง หรือการกระทำ
ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติของทางราชการที่เคยทำมา อ.ก.พ. กระทรวง ย่อมมี
ดุลพินิจที่จะพิจารณาโทษตามอำนาจตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง^{๓๓} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนฯ ได้

(นายพนพล เภรีฤกษ์)

รองเลขาธิการ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๖๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยอดีตข้าราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.
และสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ลับ^๑ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๖/๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ มีมติว่าการกระทำของนาย ส. ข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นความผิดอาญา และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และประธานกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าวและส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ โดยมีมติต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยอีก ซึ่งเรื่องนี้ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วมีมติเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ ให้ลงโทษให้นาย ส. ออกจากราชการ

อย่างไรก็ดี เนื่องจากนาย ส. เกษียณอายุราชการไปเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่นาย ส. พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ สรุปได้ว่า เมื่อมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ให้อำนาจเป็นพิเศษแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการดำเนินการแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว โดยกำหนดเงื่อนไขบังคับให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขสำคัญดังกล่าว ย่อมส่งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วได้ ดังนั้น การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งพ้นกำหนดเวลาตามเงื่อนไขในมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง จึงไม่มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ย่อมไม่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม โดยที่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นจนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ได้แล้ว สมควรที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๓๑ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๑ต่อมากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๖/๓๘๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ยกเลิกชั้นความลับ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการโดยด่วนต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ขอทบทวนผลการหารือปัญหาข้อกฎหมายตามเรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) พิจารณาแล้ว เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตีความและวินิจฉัยปัญหาเรื่องนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๑/๒๕๖๑ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้ในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย โดยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า ตนมีอำนาจตีความเรื่องนี้ และได้มีคำวินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ โดยไม่อาจอ้างเงื่อนไขระยะเวลาตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อส่งเรื่องกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ จึงไม่มีเหตุที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) จะต้องพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนี้อีก ทั้งนี้ โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ยังมิได้ทบทวนความเห็นตามเรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาดังนี้

(๑) การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ จนแล้วเสร็จ โดยไม่อาจอ้างเงื่อนไขระยะเวลาตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้นั้น มีผลทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๐ หรือไม่ และมีผลทำให้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติตามมาตรา ๕๐ แล้วจึงมีผลผูกพันให้ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งลงโทษข้าราชการที่พ้นจากราชการเกินสองปีไปแล้วได้ และมีใช่เป็นกรณีที่ไม่นับปฏิบัติตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๒๓๕/๒๕๖๕ ใช่หรือไม่

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๐ อันจะมีผลให้มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๕๐ ผูกพันให้ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งลงโทษผู้ที่พ้นจากราชการเกินสองปีแล้วได้นั้น เห็นควรหรือต่อไปว่า มาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งมาตรา ๔๘ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดให้ต้องดำเนินการไต่สวนและมีมติภายในสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวนหรือนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑) และในกรณีที่มิเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จอาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี ซึ่งกรณีตามข้อหารือนี้ปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ ได้มีมติชี้มูลความผิดนาย ส. อันเป็นการพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ใช้บังคับแล้ว ประกอบกับมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ

มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่มีบทบัญญัติกเว้นกรณีที่มีการดำเนินการไม่เป็นไปตามระยะเวลา ที่กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตฯ

ดังนั้น อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงให้ลงโทษนาย ส. ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ เช่นนี้การดำเนินการดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนฯ ซึ่งผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจพิจารณาเฉพาะ ระดับโทษเท่านั้น โดยในการชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้นมีโทษ คือ ปลดออกหรือไล่ออก อย่างไรก็ดีตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่อง ขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี ในข้อ ๑.๒ กำหนดว่า การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษ เป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใด ไม่เป็นเหตุ ลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรี ดังกล่าว มีโทษเพียงสถานเดียว คือ ไล่ออกจากราชการ จึงขอหารือว่า ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาโทษเป็นประการอื่นแตกต่างจากมติคณะรัฐมนตรี ดังกล่าวได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้แทนสำนักงานนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากการชี้แจง ของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า ปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งลงโทษไล่อาย ส. ออกจากราชการ ตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๕

สำหรับประเด็นตามข้อหารือ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ตีความและวินิจฉัย ปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๕๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน

^๒มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่ มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้น ยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๕๕

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘^๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๑ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย โดยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าตนมีอำนาจในการตีความเรื่องนี้และได้วินิจฉัยว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ โดยไม่อาจอ้างเงื่อนไขระยะเวลาตามมาตรา ๕๐^๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อส่งเรื่องกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จะต้องพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นนี้

ประเด็นที่สอง โดยที่ข้อหาหรือในประเด็นนี้เป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากข้อหาหรือประเด็นที่หนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นนี้ได้เช่นกัน

ประเด็นที่สาม เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า การกระทำของนาย ส. มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑)^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป ซึ่งในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น มาตรา ๘๗^๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบ

^๓ มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย ทั้งนี้ มติในการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๕ มาตรา ๘๕ การกระทำความผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

ฯลฯ

ฯลฯ

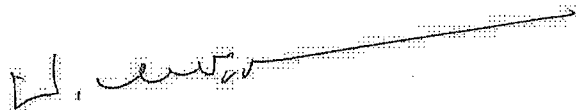
^๖ มาตรา ๘๗ ภายใต้บังคับวรรคสอง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๔ เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๔ หรือมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๔ หรือมาตรานี้ได้

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

การพิจารณาสดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก จึงเป็นกรณีที่กฎหมายให้อำนาจดุลพินิจแก่ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยในการเลือกกำหนดโทษปลดออกหรือไล่ออกตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่อง ขอบปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี โดยข้อ ๑,๒ กำหนดว่า การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ อันเป็นการกำหนดแบบแผนในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจเพื่อกำหนดโทษทางวินัยของผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง นั้น จึงต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวและให้เหมาะสมตามความร้ายแรงแห่งกรณี ซึ่งกรณีตามข้อหาข้อนี้ อ.ภ.พ. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีมติและสั่งลงโทษไล่นาย ส. ออกจากราชการ จึงเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๖๖